

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(درس بیست و سوم: حفاظت از بندگی)

« رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا » (مریم/ ۶۵)

(پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آن دو قرار دارد؛ تنها او را پرستش کن و برای عبادتش شکبیا باش، آیا برای او هم‌تا و هم نامی می‌شناسی؟)

کلمه «رَبِّكَ» در این آیه نشان وحدت مدیریت در اداره زندگی بشر با تمام هستی است. و عبادت، تنها ذکر خداوند و نماز نیست، زیرا این‌گونه عبادت‌ها مشکلی ندارد تا به صبر و مقاومت نیازمند باشد. بلکه عبادتی است که انسان را دچار تضادها، طاغوت‌ها و مشکلات فراوان می‌کند و بخاطر همین، نیازمند صبر و استقامت است.

حال! در حفاظت از بندگی خدا نیاز از به مسائلی توجه داشته باشیم؛

۱- توجه به شایستگی خدا

گفتیم که: بندگی و اطاعت و عبادت، تنها در برابر آفریدگار جهان شایسته و رواست و هر پرستشی نسبت به هر پدیده یا انسان و موجودات دیگر، باطل است. این عبادت‌های ناروا، بیشتر از راه جهالت، یا دوری از هدایت‌های انبیا پیش می‌آید.

چون اگر بخاطر یاری جستن از دیگران، سراغ غیر خدا می‌روید، بدانید که همه قدرت‌ها از آن خداست. (بقره/ ۱۶۵)

و اگر در پی عزت یافتن هستید، باز هم عزت برای خدا و در دست خداست: «فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا» (فاطر/ ۱۰)

و اگر برای تأمین معاش، معبودهای باطل که مالک رزق شما نیستند: «لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا» (عنکبوت/ ۱۷)

اگر به امید نفع یا ضرر، توسط معبودهای دیگرید، آنان توان سود رساندن یا دفع زیان ندارند: «مَا لِيَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا» (مائده/ ۷۶)

اگر طاغوت‌ها را برتر از خود می‌دانید، بدانید که آنها هم بندگان همچون شمايند: «عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ» (اعراف/ ۱۹۴)

۲- تداوم در بندگی

رهرو آنست که آهسته و پیوسته رود

رهرو آن نیست که گه تند و گهی خسته رود

دوام و پشتکار در هر کاری پسندیده است، در عبادت هم چنین است. از نظر اسلام، عبادت کوچک و کم، ولی پیوسته، ارزشمندتر از عمل نیک بزرگ ولی بی دوام است.

قرآن می‌فرماید: خدا را بپرست، و در راه عبادت او صبور و شکیبا باش. (مریم/۶۵)

و از طرف از رسول خدا (ص): «أَفَةُ الْعِبَادَةِ الْفِتْرَةُ»: آفت عبادت، سستی و گاهی انجام دادن و گاهی ترك است.

۳- غنیمت شمردن فرصت

سرمایه عمر و فرصت‌های زندگی از کف می‌رود و همچون ابرهای گذران، از آسمان حیات ما می‌گذرد. باید هوشیار بود و از این رهگذر، بیشترین بهره را برد و بندگی خدا کرد.

علی (ع) فرموده: شب و روز در تو کار می‌کنند، تو هم در آنها کار کن، و از تو می‌گیرند، تو هم از آنها بگیر.

رسول خدا (ص): دنیا، ساعت و لحظه‌ای بیش نیست، آنرا در راه اطاعت خدا بکار گیرید.